

Vraag nr. 88
van 2 april 2004
van de heer JOS STASSEN

Roken op school – DIGO-subsidies en werkingskosten

De onderwijsregelgeving, met name de Schoolpact-wet en de omzendbrief van 09.01.1991 betreffende de controle over de aanwending van de werkingstoe-lagen, stipuleert dat alle schooluitgaven die niet in strijd zijn met de bepalingen van artikel 32, §1 van de wet van 29.05.1959, zoals gewijzigd, toegelaten zijn. Buiten de uitgaven die duidelijk geen betrekking heb-ben op de schoolwerking (lidgeld syndicaten voor le-raars – privéverzekeringen voor het gesubsidieerd personeel e.a.), worden alle uitgaven waarvoor geen factuur, enig ander bewijs van schuldvordering of be-taling kan worden voorgelegd, als een manifeste af-wending van werkingsmiddelen aangezien.

In het kader van die regelgeving is er onduidelijk-hed omtrent de mogelijkheden van scholen om vanuit hun werkingskosten rookontwenningssku-ren voor de rokende leerkrachten (al dan niet mee) te financieren. Ook rijzen er vragen omtrent de DIGO-subsidiëring van rookruimten in scholen (DIGO: Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs).

1. Alle werkplaatsen moeten in principe rookvrij zijn.

Welke criteria worden er gehanteerd om te be-palen wat "werkplaatsen" zijn ?

Is een leraarskamer bijvoorbeeld een "werk-plaats" ?

2. Krijgen scholen DIGO-subsidies voor rook-ruimtes of moeten ze de kosten daarvoor met eigen middelen betalen ?

Wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen een gewone leraarskamer waar kan gerookt wor-den en een volledig aparte leraarskamer voor de rokende leraars ?

Welke zijn de criteria voor DIGO-subsidiëring, met name wat "roken" betreft ?

3. Wat zijn de gehanteerde criteria inzake de aan-wending van werkingskosten en kan, op basis

daarvan, een school ze al dan niet gebruiken om rokende leerkrachten (op vrijwillige basis) te helpen bij ontwenning, door bijvoorbeeld een ontwenningsskuur voor die leerkrachten te betalen ?

Antwoord

1. Men dient er zich rekenschap van te geven dat de regelgeving waarbij een rookverbod op openbare plaatsen wordt ingesteld, geen onderwijsregelge-ving is. Deze regel is opgenomen in het konink-lijk besluit (KB) van 15 mei 1990 tot het verbie-den van roken in openbare plaatsen, dat tot de bevoegdheid behoort van de federale minister van Volksgezondheid. Dit KB voorziet nu al in een rookverbod in alle schoolgebouwen, in voor het publiek toegankelijke gesloten ruimten.

Dit besluit was het voorwerp van verschillende vragen. Uit heel wat vragen bleek inderdaad dat lokalen zoals de lerarenkamer plaatsen waren waar geen wettelijk rookverbod gold, en waarover personeelsleden die daardoor hinder ondervonden klachten hadden.

Er is een aanpassing van dit besluit aangekon-digd door de minister van Volksgezondheid, waarbij alle werkplaatsen aan een rookverbod worden onderworpen. Het behoort tot de be-voegdheid van de minister van Volksgezondheid de criteria vast te stellen om te bepalen wanneer een plaats een werkplaats is. Maar het lijkt ons duidelijk dat op plaatsen waar personeelsleden aanwezig zijn in de uitvoering van hun opdracht (bv. bij vergaderingen in lerarenkamer) een rook-verbod geldt. Het zal in het uitvoeringsbesluit verduidelijkt moeten worden of het rookverbod gebonden is aan de momenten waarop er in de betrokken plaats arbeid verricht wordt, dan wel of er voortdurend een rookverbod geldt.

2. De DIGO kent subsidies toe voor een bouw-programma waarbij de wetgeving inzake fysi-sche en financiële normen van toepassing is.

In deze normen is een rookruimte geen lokaal dat opgenomen is in de nomenclatuur van de subsidieerbare ruimten.

Een totaal bouwprogramma bestaat echter uit meerdere (volgens bovenvermelde normen) sub-

sidieerbare lokalen. De inrichtende macht kan echter, na toekenning van de subsidie voor de aldus berekende oppervlakte, vrij over de verdeling ervan beslissen, voorzover de bestemming "school" gerespecteerd wordt. In principe zou een school dus naderhand zowel in een leraarskamer voor rokers als een voor niet-rokers of een aparte rookruimte voor haar personeel kunnen voorzien, voorzover ze binnen de totale gesubsidieerde oppervlakte blijft. Dergelijke supplementaire lokalen kunnen dus binnen de totale oppervlakte, maar ten koste van andere, oorspronkelijk geplande en subsidieerbare (les- en andere) lokalen.

3. De werkmiddelen van scholen zijn bestemd om de schoolwerking te subsidiëren. Het volgen van een cursus in het kader van een ontwenningsskuur roken kan met de werkingstoelagen worden bekostigd, wanneer de school van oordeel is dat dit aangewezen is. Personeelsleden hebben aan de andere kant op dit moment geen subjectief recht om dergelijke opleiding te eisen in ruil voor een rookverbod. Uiteraard geldt zoals voor de andere uitgaven wel de voorwaarde dat men de uitgave kan staven met een schuldvordering of betalingsbewijs.